

Hola hola, civilizace volá.

Čtvrtek byl den, kdy jsem měla obě ohařiska pod taktovkou čistě jen já. Od rána až do večera. A nejen proto, že Tali hárá, jsem se rozhodla pro oddělený venčení. A to do civilizace.

Jako není to u nás zrovna Václavák, to uznávám, ale když se člověk vydá do sídláku a do nákupního "centra" s názvem "Šoping pojnt" □ □ (no dobře, dobře, tak správně je to Shopping point, ale je to taková trapárna, kdy v socijalistický panelákový krabici je dole počta, zveráček můj oblíbenej, drogoška a vietnamský bistro a v patrech krom spořky a lékárny obří vietnamskej obchod, fitko, optika a albert a dvě restaurace, že použít v tomhle případě angličtinu je mi s ohledem na ten jazyk dost žinantní.), tak tam prostě na trochu tý civilizace narazí.

Nejdřív jsem je oba vytáhla společně na kratičkový venčení a pak si vzala jako první Talimůru. Odpochovaly jsme vnitřkem sídláku a já si užívala normální venčení, normální chůzi na vodítku, což se mi díky krušnejm začátku zatím doposaváde nevochodilo a mám z toho pokaždý takovou malou velkou radost. Šly jsme prostě na procházku, no. Na začátku teda byla trochu rozverná, takže zapoměla na to, že už by měla mít ponětí o tom, jak je rozdíl mezi chodníkem a silnicí, a nezastavila se v momentě, kdy já jsem záměrně pokračovala dál, ale! Udělala mi zase radost tím, že když jsem řekla, že "To je špatně!" , tak to pochápala a vrátila se zpátky a usedla na zadel. Aby... □ aby vzápětí udělala tu samou chybu □ . No tak halt na potřetí. Ale to, že už chápe význam věty "To je špatně!", to mě těší a je to signálem, že si tu slovní zásobu zase trošinku rozšířila. Když jsme přecházely do další části sídliště, suprově přepochodovala velkej přechod, hezky u nohy a soustředěná.

To už jsme byly skorem teda u toho velkonákupního centra □ a tam byla Tali zaskočená spoustou vůní, který na ní "útočily" . Doposud jsem s ní chodila jen dole, kolem centra, či jsme zašly do toho zveráče, ale komplet jsme to ještě neprolejzaly. Tentokrát jsme to vzaly důkladně. Kolem samošky, kde to musela centimetr po centimetru zkoumat a pak, když jsme zašly za roh na ohoz, kde je řeznictví a bistro s pizzou, stal se z ní Monty Jack. Kdo se kdysi díval na animovanej seriál pro děti s názvem Rychlá rota, tak ten ví moc dobře, co se stalo s Monty Jackem, když ucejtil sýr □ □ □ . Spirály ve vočích, předpažený ručičky a krok somnambula... tak to přesně byla Tali, když jí vůně pizzy švihla přes čumák □ □ Vypadalo to, že bude levitovat. Ani řeznictví ji nezajímalo. Jen ta pizza. Však taky pokaždý, když jdeme s Brtníkem do pizzerie, tak okraje jdou do ubrousku a ubrousek do kapsy. Pro ohařiska.

Rumíček to taky ocení, ale Tali ta se může celá zbláznit. No jenže tentokrát měla halt smůlu. Ale vynahradila jsem jí to dole ve zverimexu. A to i proto, že hezky cvičila mezi lidma. Takže jsme to tam trochu roztočily a koupila jsem jí spoustu blbůstek. Jako třeba nějaký kuřecí pařátky. Prej výborný, nádherně to chroupe. Jako náplast za pizzu prej to docela i jde.

Ale lepší by bývalo bylo, kdybychom ještě zašly do cukrárny ☐☐ . O vymetání hodspod ani nemluví. U baráku jsem jí dala na chvíli nevodítkový volno a protože byla moc hodná, čekalo jí na podestě mnohomoc dobrůtek. A na mě čekal doma Rumíček. Sice jsem už byla taková ušlá, ale přeci ho nevošidím, že jo. Takže jsem si stříhla repete. Jen nevodítkově. Ale jinak v první půlce stejnou trasu. Včetně toho zveráče. Ten Rumíček pochopitelně taky miluje. Jen teda - ty myši v tom akváriu, ty myši! Na ty tentokrát trochu zahlížel a nedůvěřoval jim :D. Asi nějaký myší specijálisti, či čo. Protože už je jinak vůbec neřešil. Nicméně mu to nebránilo v tom, aby si taky nakoupil nějakou tu dobrotu. A taky s tím, že se opřel o pultík a vybíral si, co by si dal. Na rozdíl od Tali šel po měkkouších, takže jsme nakoupili spoustu žužlavejch dobrůtek. A ze zveráče vyrazili přes silnici a koleje dozadu do sídliště k našemu oblíbenému místu za domy.

Je tam v kopci udělaná taková jako "dráha" - asi na sáňkování v zimě. Ani nevím, jestli to bylo záměrně, nebo to nějak vzniklo. Ale suprově se tam dá čutat s balonkem, pouštět balonek z kopečka do toho úvalu, lítat si tam a blbnout. Pokud teda nepřijde malý psí škvrně. No malý, malý. Pět a půl měsíce starý štěndo berňáka, je spíš už méda, než malý škvrně. Rumíček zpravidla vyklidí pole, když se někde vyskytne štěndo, protože je to prej otravnej a nevychovanej hmyz ☐ Ovšem Rozinka, jak se fenečka jmenovala, tak Rozinka je uvědomělý ščenátko. Žádnej nevyčválanej spratek. A ví moc dobře co si smí a co si nemůže dovolit. Takže sice blbíkovala kolem Rumíčka, ale tak nějak vocamcaď pocamcaď a tím dosáhla i toho, že si mohla PŮJČIT!!! žužlobalonek! Takovou důvěru si u Rumíčka zbudovala. ☐☐ Jako netvářil se nadšeně a vysílal vždy velmi bolestné pohledy k mé osobě, ale to bylo všechno. A Rozinka taky ale hned vždycky balonek zase pěkně vrátila a běhala kolem Rumíčka a študovala, co to dělá.

A co dělal Rumíček? No chodil si pouštět balonek z kopečka. A naprosto tím uchvátil Rozinky paničku ☐☐ . Byla z toho celá hyn, jak si tam tak chodí a pouští si ho sám a takhle důmyslně si hraje. Povídalý jsme si chvíli - mimo jiné i na téma, že ... Rozinka a Rumíček - to jsou takový pěkně vánoční jména ☐☐ a pak jsme se společně vydaly dál. A tam se k nám

mezi domy přidružila další dvojice. Zlaťanda Dýda a její panička na vozíku. Dýda je její parťačka a asistenční pes. Teda fenka v tomhle případě. A Rumíček byl z Dýdy celej říčnej. Stejně jako Ešus, je vždycky rozparáděnej z týhle kombinace - bloncka a navíc vykastrovaná. To ho dycinky rozpálí do běla ☐ Takže jsem ho i místy musela krotit, aby on zase naopak krotil svoje vášně a chuť užít si bezpečnýho sexu. Jsou v tomhle vážně s Ešátorem úplně stejný ☐ .

Já jsem byla chvílema centrem pozornosti obou feneček, protože.... jako správný holky nenažraný - hlavně Dýda teda ☐ - objevily, že v ledvince sídlí kouzelný pytlíček se sekanými střívký (bože to je smrad!!) , kterej jsem koupila při návštěvě zveráče s Tali . Dýda dělala nádherný kukuče. Takový myslím umí jen zlaťák. Zlaťák v nouzi, podvyživenej, zanedbanej, chudera největší ☐ ☐ ☐ . Museli byste ji vidět ☐ . Jeeenže, my známe svoje papenheimský, že jo. Hahaha, v tomhle jsem člověk, kterej drží basu s páníčkama a nedá a nedá. Ba naopak, když se Dýda - osvobozená od košíku, aby si mohla pořádně hrát s ostatníma - vydala sehnat si nějakej bufet pod balkon, byla jsem to já, kdo jí to překazil ☐ . Mám to oko dost cvičený, takže jsem ji zblejskla hned, jak se tam sune a protože její panička má v tomhle smůlu, zhmotnila jsem se jí k jejímu velkému překvapení za zadnicí a hlasem hromovým se jí otázala, CO TAM DĚLÁ!! ☐ Hele, vyjela ven a nestačila počítat nožičky ☐ a my tři ženský jí strouhaly mrkvičku

Vydržela bych tam klidně do druhýho dne, miluju tohento psí družení. Jenže mě ještě čekal nákup. Takže jsme se po určitý - a ne zrovna krátký době - s Rumíčkem rozloučili, poděkovali za příjemný společný venčení a vydali se k domovu. A nebyli jsme sami ☐ ☐ . Hnedle celá smečka šla s námi ☐ . Jak Rozinka, tak Dýda usoudily, že by ze mě mohly třeba cestou něco vypáčit, když už se to nepovedlo na fleku, a tak že nám udělají doprovod . Dost jsem je, myslím, zklamala, páč jely obě štandopéde zpátky . Rozinka jako ščenátko si to pak stříhla ešče jednou, jako že repete. Nojo, čeká jí toho ještě spousta, co se bude učit. Bylo to tak fajn, že jsem i na únavu zapomněla a šlapali jsme si to s Rumíčkem domů oba zvesela. No a myslím, že nikdo z nás nepřišel to odpoledne zkrátka. Ani já ne, prorože jsem si to fakt užila.